

Spørgsmål 4:

»Der ønskes en udtømmende oversigt over bestemmelser, som forhindrer televirksomhederne i at påbegynde opbygningen af et hybridnet.«

Besvarelse:

Programtransport ud over kommunegrænser med henblik på fordeling i fællesantenneanlæg forudsætter ændring som anført i forslag L 42 af 7. februar 1984 af § 3 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

For telefonselskabernes vedkommende kan opbygningen af et hybridnet påbegyndes i det omfang, der angives/godkendes af selskabernes besluttende organer, og inden for de rammer, der er affødt af koncessionsbestemmelser og formålsangivelser.

For P & Ts vedkommende vil investeringer af nævnte art ikke kunne foretages uden ministerens og finansudvalgets godkendelse.

Spørgsmål 5:

»Ministeren bedes oplyse, i hvilket omfang etablering af et hybridnet indgår i telefonselskabernes og P & Ts budgetter.«

Besvarelse:

Etablering af et hybridnet indgår ikke i P & Ts budgetter.

For telefonselskabernes vedkommende henvises til selskabernes oplysninger i tidligere vedlagte kopi af indhentede besvarelser (bilag til spm. 3).

Spørgsmål 6:

»Hvad kan ministeren oplyse om telefonselskabernes og P & Ts reaktioner på forslaget?«

Besvarelse:

Generaldirektoratet for P & T mener, at den foreslåede enhedstakst vil medføre en betydelig risiko for, at store fællesantenneanlæg med mange abonnenter ikke frivilligt vil tilslutte sig hybridnettet, eftersom disse anlægs betaling for tilslutning ville kunne finansiere endog meget store investeringer. Resultatet heraf ville så blot blive en endnu højere tilslutningsafgift for de resterende abonnenter, idet det er såvel regeringens som

forslagsstillernes hensigt, at hybridnettet økonomisk skal hvile i sig selv.

P & T finder modellerne under pkt. 4 urealistiske og mener i øvrigt, at model C ikke løser finansierings- og takstproblemerne.

Endelig gør P & T opmærksom på, at de i bemærkningerne til forslaget angivne statslige investeringer på 260 mill. kr. alene omfatter det overordnede fordelingsnet og ikke de videregående forsyningsnet i statstelefonråderne. Når disse videregående forsyningsnet medregnes, bliver de samlede statslige investeringer på ca. 411 mill. kr.

Telefonselskaberne har i øvrigt besvaret det stillede spørgsmål, som det fremgår af tidligere vedlagte kopier af indhentede besvarelser (bilag til spm. 3).

Spørgsmål 7:

»Der ønskes ajourførte oplysninger fra andre lande, hvor der er etableret løsninger, der kan sammenlignes med en hybrid-løsning, jfr. mediekommissionens betænkning herom.«

Besvarelse:

Der er ingen andre lande, der har planer, der i netstruktur, teknik og omfang kan sammenlignes med den foreliggende plan for et hybridnet, men i de fleste europæiske lande udvises der for tiden stor interesse for etablering af kabelbærende TV-fordelingsnet. Denne interesse skyldes ikke kun ønsker om at forsyne befolkningerne med et større udvalg af TV-programmer, men nok så meget forventninger om, at sådanne net både teknisk og økonomisk vil kunne danne grundlag for en udbredt indførelse af øvrige bredbåndstjenester. For tiden modtager ca. 8 pct. af husstandene i Europa TV via kabel, mens det tilsvarende tal for USA er ca. 40 pct. Imidlertid er der store forskelle de europæiske lande imellem med hensyn til, hvorledes kabel-TV planlægges udviklet, og hvorledes de betragtelige investeringer vil blive finansieret.

Groft taget kan landene opdeles i to grupper.

I den ene gruppe findes lande som Frankrig og Vesttyskland, hvor kabel-TV-nettene hovedsagelig finansieres med offentlige midler og er underlagt en relativ stram offentlig styring.